

[Himmelstrup.]

naar det er gaaet godt hidtil, og naar den højtærede Minister ikke har til Hensigt at foretage Ændring med Hensyn til Ledelsen af Udvalget, skønner jeg egentlig ikke, hvilke reale Grunde der kan være for den højtærede Minister til at faa dette ændret.

Med Hensyn til Handelsministerens Bemærkninger til §§ 9 og 10 om Rigsdagens erhvervspolitiske Nævns Stilling skal jeg som sagt indrømme, at det i nogen Grad, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Rager sagde, har været en Skuffelse. Jeg tror altsaa, at Skylden herfor dog i nogen Maade kan lægges ogsaa paa den nuværende Handelsminister, men jeg vil tillade mig at forstaa Ministerens Udtalelse om, at der muligvis kan skabes noget nyt, som kunde træde i Stedet for det erhvervspolitiske Nævn, saaledes, at Ministeren er villig til at diskutere baade § 9 og § 10 i Udvalget med det Formaal at tilvejebringe en Ordning, som ganske vist skal være forskellig fra den nuværende, men alligevel saaledes, at der træder noget i Stedet derfor, saaledes at man kun ændrer Grundlaget. Det forekommer mig, at § 9 og § 10 i saa Henseende hører sammen. De hører ogsaa lovmæssigt sammen i Loven af 4. April 1928, og jeg maa altsaa gaa ud fra, at der vil blive Lejlighed til at diskutere disse Forhold i det kommende Udvalg.

De Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller gjorde i Gaar om Udvidelse af Ministeriets raadgivende Udvalg, er jo rigtige, ikke mindst den sidste af dem, som refererer sig til Lovforslagets § 9, 1ste Stykke, men jeg vil heller ikke lægge Skjul paa, at jeg synes ikke, det er rigtigt af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ogsaa at kritisere § 9, 2det Stykke. Jeg tror, den højtærede Handelsminister har Ret i, at dette Stykke er direkte overført fra Loven af 28. April og jo ogsaa findes i den Indstilling, der den 31. Marts 1928 fremkom fra det Folketingsudvalg, som har udarbejdet denne Lov, og i hvilket det ærede Medlem Hr. Christmas Møller selv havde Sæde, saaledes at man maaske dog kan gaa ud fra, at den højtærede Handelsminister har Ret i sin Formodning om, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller i sin Tid har været med til at stemme for Bestemmelser

af ganske tilsvarende Art som dem, der findes her i det foreliggende Lovforslags § 9, 2det Stykke.

De Bemærkninger, som i øvrigt fra forskellig Side er gjort til de Udtalelser, jeg paa Partiet Venstres Vegne fremsatte i Gaar, giver mig ikke Anledning til mange Bemærkninger. Jeg vil dog gerne understrege et Par Ting, ogsaa fordi man fra anden Side, først og fremmest det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, har faaet det Indtryk, at det var noget overraskende, naar jeg udtalte mig, f. Eks. om Lovforslagets § 2 og § 3, paa den Maade, som jeg gjorde. Jeg gjorde udtrykkelig opmærksom paa — og det kan jeg ikke lade være med at gentage —, at det Princip eller det Forhold, hvorom Talen er i § 2, er en gammel Kending, det har Partiet Venstre haft Lejlighed til at udtale sig om ved tidligere Lejligheder, saaledes positivt ved en Udvalgsindstilling i 1926, hvor vi jo — saadan som jeg ogsaa fremhævede i Gaar — opererede med betydeligt mindre Beløb, end Tilfældet er her. Vi vil naturligvis ogsaa nu undersøge, om det ikke er rimeligere foreløbig at nøjes med mindre Beløb end det, der her er foreslaaet. Partiet Venstre har baade i 1926, i 1927 og i 1928 indstillet sig sympatisk overfor den Tanke, der er udtrykt i Lovforslagets § 2, og da der altid er Konsekvens i Partiet Venstres Erhvervspolitik, ligger det i Sagens Natur, at vi maa indstille os principielt paa samme Maade i Dag som den Gang. Naturligvis maa vi tage de forandrede Forhold i Betragtning, om det nu er nødvendigt, at disse Foranstaltninger kommer til Udførelse, men vi vil ikke være i Stand til, efter den Stilling vi tidligere har taget til dette Spørgsmaal, at afvise Lovforslaget. Jeg fremhævede ogsaa i Gaar, at i al Almindelighed, i det store og hele, maa Finansieringen af Erhvervslivet i et liberalistisk Samfund naturligvis være Bankernes Opgave, og naar det offentlige overhovedet skal træde ind i dette Forhold, saa kan det kun være som ren og skær Nødhjælpsforanstaltning. Det er en Opfattelse, som ikke forekommer mig at være uforenelig med en liberalistisk Opfattelse af disse Forhold, og jeg mener ikke, naar man ser saadan paa det, at man da kan sige, at der dogigenem kaldes direkte paa Krav udefra, det synes jeg ikke er rigtigt at sige. Hvor det altsaa drejer sig om